

Commandoen i Barkassen, have den samme Ret til at fordrø Lydighed, indtil Barkassen er vendt tilbage til Skibet; thi han fungerer i dette Øieblik som Skipper. For at vise dette, er der derfor foreslaaet en anden Redaction af denne Bestemmelse. Det er ikke nogen Forandring i Lovens Mening eller dens Tankegang. — Naar det i § 1 hedder: „Mandskabet skal vise Skipperen og øvrige Foresatte sømmelig Erbødighed“, da kan ved Mandskabet kun forståes Matroserne; ligesom i § 3, hvor Mandskabet omtales i Modsetning til de Befalende; men det er en Selvfølge, at, ligesom de underordnede Befalingsmænd have Prærogativ paa Lydighed med Hensyn til de enkelte Forretninger, der ere dem overdragne, saaledes maae disse igjen opad vise Skipperen Lydighed; de senere Straffebestemmelser vise det ogsaa, idet deri udtrykkelig tales om Straf, tilbeelt Styrmanden. — Den værseligste Paragraph er Udkastets § 2, der omhandler, hvad der ombord paa Skibe ikke kan undværes, den udstrakte Myndighed for Skipperen til at fremtvinge Lydighed. Vi have her til større Klarhed foreslaaet at tilføje, at „øieblikkelig“ indskydes foran „Lydighed“; thi det er ganske vist, at de fleste Straffebestemmelser, som senere gives, jo ogsaa have til sidste Diemed at tilveiebringe Lydighed; men i mange Tilfælde kan Skipperen ikke udsætte det derefter, men maa fordrø øieblikkelig Lydighed, og i saa Tilfælde maa han have en Tvangsmagt, som ikke kan betinges af bestemte Former, eller indskrænkes inden snævre Grændser, men som ogsaa kun bør anvendes i fornødent Fald, hvortil fordres de to Betingelser: at han ikke kan komme ud af det med de blotte Ord, og at han ikke kan udsætte Afgjørelsen, indtil han senere kan sætte Retten. Der kan derhos være Tilfælde, hvor han ikke kan nøies med den almindelige Tvangsmagt, men maa have en større, ja, endogsaa maa kunne gaae til det Allerhøieste, f. Ex. i Tilfælde af Mytteri. Dette have vi troet bedre kunde udtrykkes ved Ordet „i Nødstilfælde“ end ved det i Grunden intetsigende Udtryk „efter Omstændighederne“. Der staaer vel tilføjelige i Lovens „ navnlig i Nødstilfælde“, men det er aabenbart, at derved kun sigtes til, naar Skibet er stædt i Havsnød, medens der dog ogsaa

kan være andre Nødstilfælde, f. Ex. naar der udbræder Mytteri blandt Mandskabet. — Med Hensyn til § 4 have vi ingen Endringer foreslaaet. Jeg skal saaledes tillade mig at indstille de Endringsforslag, her er Tale om, til Vedtagelse.

Indenrigsministeren: Jeg har ikke Noget at bemærke ved de Forslag, som Udvalget har fremsat til dette Afsnit, og tiltræder dem altsaa.

Da ikke Flere ønskede at høre sig, skred man til Afstemning, hvorved:

1) Forslag af Udvalget til § 1:

Ordene i Linie 4 fra neden: „eller den, som træder i hans Sted“ udgaae.

vedtoges eenstemmig med 36 Stemmer.

2) Forslag af Samme til samme Paragraph:

Slutningen af Paragraphen:

„Alt til den Tid og paa den Maade, som af vedkommende Foresatte bestemmes,“ udgaaer.

vedtoges eenstemmig med 36 Stemmer.

3) Forslag af Samme til samme Paragraph:

Der tilføjes et nyt Afsnit, saalydende:

„Samme Lydighed skyldes ikke blot den, som i Skipperens Fraværelse eller Sygdom i Cøt og Alt indtræder i dennes Sted, men ogsaa den, hvem et særligt Hverv eller en særligt Commando er overdraget, indenfor Grændserne af den ham derved tillagte Myndighed. Denne Pligt paahviler ogsaa de underordnede Befalingsmænd i deres Forhold til de dem Overordnede og navnlig til selve Skipperen.“

vedtoges eenstemmig med 36 Stemmer.

4) Lovudkastets § 1 med de vedtagne Forandringer, saalydende:

Mandskabet skal vise Skipperen og øvrige Foresatte sømmelig Erbødighed, modtage deres Befalinger med Opmærksomhed og ved bestedne